

HEROLD

Nr 95 (STYCZEŃ-LUTY 2002)

ISSN 1472-0242

BIULETYN BEZPŁATNY

Jaki będzie Gdańsk?

s.1-3

Szkolne baseny

s. 4

**Gdańskie nagrody
w dziedzinie kultury**

s.5

**W Gdańsku jest 713
bezdomych**

s.6

**Nowa przepompownia
ścieków już pracuje**

s.8

Chronić przed agresją

s.9

Portal gdańszczan

s.12

Jak będzie wyglądał Gdańsk?

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Gdańska” to opracowanie oparte o przesłanki historyczne, o obecny stan miasta i prognozy na przyszłość. Jest to pierwszy taki dokument w powojennej historii miasta.

Studium, zgodnie z Ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym, jest podstawowym dokumentem polityki przestrzennej gminy, dotyczącym całego jej obszaru, uchwalanym przez radę gminy. Nie jest natomiast przepisem gminnym powszechnie obowiązującym i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Postanowienia stu-

dium są wprowadzane do obiegu prawnego w planach zagospodarowania przestrzennego, a zarząd gminy każdorazowo bada spójność projektu planu z polityką przestrzenną gminy określoną w studium.

Ustalenia studium koncentrują się na najważniejszych problemach gospodarki przestrzennej, zjawiskach wymagających rozstrzygnięć w obecnym stanie rozwoju

dokończenie na str. 2

Jak będzie wyglądał Gdańsk?

dokończenie ze str. 1

miasta, kwestiach wywołujących kontrowersje i spory co do bieżących i przyszłych skutków.

Rola Gdańska, określona w studium, wyznacza główne cele i kierunki zagospodarowania przestrzennego. Rozwijająca się współpraca międzynarodowa w basenie Morza Bałtyckiego, a także rozwój współpracy europejskiej i postęp procesów globalizacji, będą oddziaływać na wzrost międzynarodowego znaczenia miasta. Przewiduje się, że w skali kraju Gdańsk będzie pełnił funkcję ośrodka administracyjnego i usługowego dla całego regionu północnej Polski.

OCHRONA ZABYTKÓW

Rozwój przestrzenny miasta będzie utrzymany w granicach terenów już dotąd przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele budowlane. Część Żuław Gdańskich (w tym Wyspy Sobieszewskiej) na wschód i południe od wyznaczonej linii zasięgu zainwestowania miejskiego będzie trwale wyłączona z zabudowy. Punktem wyjścia do kształtowania przestrzeni miasta jest system terenów zielonych i otwartych wynikający z analizy struktury przyrodniczej miasta. W Gdańsku, mieście o bardzo bogatej i złożonej historii i tradycji osadniczej, ochrona dóbr kultury stanowi jedną z podstaw rozwoju. Środowisko kulturowe jest bowiem, łącznie z bardzo ciekawym środowiskiem przyrodniczym, bazą dla rozwoju gospodarki turystycznej. W studium ustala się różnorodne postępowania ochronne mające na celu zachowanie lub ekspozycję zabytków stosownie do ich znaczenia w krajobrazie kulturowym Gdańska.

STANDARD ZACHODNIOEUROPEJSKI

Głównym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego powinno być wypełnienie wolnych przestrzeni w istniejących strukturach urbanistycznych. Najważniejsze przestrzenie inwestycyjne znajdują się w śródmieściu i są to tereny o najwyższych walorach lokalizacyjnych. Są one przeznaczone pod funkcje usługowe i mieszkaniowe. W pozostałych "starych dzielnicach" dolnego tarasu wolne przestrzenie będą przede wszystkim wypełniane obiektami usługowymi, wciąż niezrealizowanymi mimo wieloletniego uwzględniania ich w planach. Dzielnice południowe i zachodnie miasta są głównymi obszarami rozwojowymi w zakresie mieszkalnictwa i usług.

W założeniach do tworzenia studium należało uwzględnić m.in. fakt, że procesy urbanizacyjne aglomeracji gdańskiej stwarzają niekorzystne dla dużych miast regionu, a przede wszystkim Gdańska, zjawisko ucieczki mieszkańców do sąsiednich gmin wiejskich. Gminy te oferują rozległe obszary budowlane w atrakcyjnych środowiskowo rejonach podmiejskich, a ceny nieruchomości są niższe niż w Gdańsku. Podobna konkurencja pojawia się także na rynku nieruchomości przeznaczonych na działalność gospodarczą, co skutkuje przenoszeniem się podmiotów gospodarczych do sąsiednich gmin. Istnieje obawa, że w nadchodzących latach w aglomeracji gdańskiej nastąpi dynamiczny rozwój przedmieść przy jednoczesnym niewykorzystaniu struktur mieszkaniowych Gdańska.

Przewiduje się osiągnięcie stan-

darstu zamieszkiwania zbliżonego do obecnego poziomu miast zachodnioeuropejskich: 30 m² powierzchni użytkowej mieszkania na mieszkańca i 102 gospodarstwa domowe na 100 mieszkań. Pojemność terenów mieszkaniowych Gdańska ocenia się na 13,6 miliona m².

Ponad trzy czwarte projektowanych mieszkań zostanie wybudowanych na zewnętrznych terenach rozwojowych. W dzielnicy Południe przewiduje się realizację ponad 3,5 miliona m², z czego około 30 procent będzie stanowić zabudowa mieszkaniowa o niskiej intensywności. W dzielnicy Zachód planuje się realizację ok. 0,8 miliona m², w tym około 90 procent w zabudowie mieszkaniowej o niskiej intensywności. Przyrost netto zasobów mieszkaniowych na terenach silnie zainwestowanych (Oliwa, Wrzeszcz, Gdańsk, Port) szacuje się na ok. 1 miliona m² powierzchni użytkowej.

ZADBAĆ O TURYSTÓW

Atrakcje Gdańska stwarzają możliwość oferty programowej dla różnych rodzajów turystyki: krajoznawczej, wypoczynkowej, morskiej i żeglarskiej, biznesowej, kongresowej i pielgrzymkowej. Wskazuje się dwa główne kierunki działań zmierzających do wzmocnienia funkcji gospodarki turystycznej: odkrycie dla publiczności mało znanych, słabo eksponowanych bądź po prostu zaniedbanych atrakcji turystycznych oraz uzupełnienie oferty miejskiej o obiekty ogólnomiejskich usług sportowo-turystycznych, kulturalnych, handlowych oraz bazę noclegową dla turystów o różnej zamieszkałości. Podstawowe zagospodarowanie turystyczne powinno kon-

centrować się na obszarach głównych atrakcji: historycznego śródmieścia, starej Oliwy, zachodniego pasa nadmorskiego i na Wyspie Sobieszewskiej. Niezbędny jest, choćby minimalny program zagospodarowania rejonu Westerplatte - Wisłoujście i kompleksu parkowo-leśnego, które obecnie pozbawione są odpowiedniego zaplecza.

KOLEJKĄ SZYBCIEJ

Projektowany układ głównych powiązań transportowych Gdańska ma kształt prostokątnej ramy, składającej się z: zachodniej obwodnicy Trójmiasta, ciągu Nowej Space-rowej, Drogi Zielonej i Trasy Sucharskiego, obwodnicy południowej Gdańska. Wewnątrz ramy drogowo-ulicznej wykształcony zostanie system powiązań poprzecznych, umożliwiających dogodny dojazd z poszczególnych dzielnic do układu zewnętrznego.

Ustala się priorytet transportu zbiorowego przed indywidualną komunikacją samochodową. Rolę głównego przewoźnika na obszarze aglomeracji pełni szybka kolej miejska, łącząca wszyst-

kie miasta i dzielnice znajdujące się na jej trasie od Wejherowa do Gdańska. Jest to środek transportu, którego częstotliwość kursowania, prędkość komunikacyjna, dostateczny komfort podróży i niezależność od warunków atmosferycznych sprawiają, że jest i pozostanie najkorzystniejszym elementem w systemie komunikacji pasażerskiej aglomeracji gdańskiej. Przewiduje się wydłużenie trasy SKM do przystanku Śródmieście i dalej do nowego węzła integracyjnego Czerwony Most, rozbudowę podsystemu tramwajowego w dzielnicy Południe, śródmieściu i w Pieckach-Migowie oraz usprawnienie i racjonalizację funkcjonowania komunikacji autobusowej.

Zakłada się utworzenie wydzielonego systemu ścieżek rowerowych skojarzonego z systemem ciągów pieszych łączących najważniejsze punkty miasta.

W studium proponuje się wprowadzenie nowej polityki parkingowej, której głównym celem jest zachowanie pożądanej proporcji po-

między transportem indywidualnym, zbiorowym i pieszym na obecnym poziomie, tj. 30, 40 i 30 procent. Przewiduje się wyodrębnienie w mieście trzech stref o zróżnicowanym, limitowanym poziomie zaspokojenia potrzeb parkingowych.

Zgodnie z wymogami ustawy w studium określono obszary, dla których sporządzenie planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe. Dodatkowo wskazano obszary, dla których należy sporządzić plany. W ten sposób studium przedstawia wszystkie znane obecnie obszary wymagające sporządzenia planów zagospodarowania przestrzennego i może stanowić podstawę polityki miasta w zakresie podejmowania ich opracowania.

Uchwalenie studium zapewni naszemu miastu stabilne narzędzie sterowania rozwojem przestrzennym, co przyczyni się do zachowania i poprawy ładu przestrzennego i do przyspieszenia rozwoju gospodarczego. □

DZWONKI ZAMIAST PETARD

Tradycyjnie już kilka tysięcy gdańszczan powitało Nowy Rok podczas szampańskiej zabawy na ulicach Głównego Miasta. Tym razem, w odróżnieniu od lat ubiegłych, uroczyste powitanie 2002 roku odbyło się, z powodu trwającego remontu Zielonej Bramy, nie na Długim Targu, a na Targu Węglowym w sąsiedztwie Teatru "Wybrzeże", gdzie ustawiono estradę dla artystów.

Władze Gdańska zaproponowały wszystkim mieszkańcom, którzy zdecydowali się na sylwestrową zabawę w takiej właśnie scenerii, aby zabrali ze sobą dzwony, dzwonki i dzwo-

neczki. 31 grudnia 2000 roku, w samo południe, 10 tysięcy gdańszczan zgromadzonych na Długim Targu powitało nowy wiek i... ustanowiło nowy rekord, który już trafił do Księgi Guinnessa.

Tym razem nie chodziło jednak o bicie rekordu, a o zapoczątkowanie nowej gdańskiej tradycji - zbiorowego "wydzwaniania" przez mieszkańców powitania każdego kolejnego roku XXI stulecia. Zamiana petard na dzwonki przyczyniła się też - w powszechnym odczuciu - nie tylko do lepszej, ale i bezpieczniejszej zabawy sylwestrowej na ulicach Główne-

go Miasta. Zbiorowe dzwonięcie wsparło tuż po wybiciu północy przygotowany przez profesjonalistów kilkunastominutowy pokaz fajerwerków.

Zabawę sylwestrową w Gdańsku wspomogły: meksykańska grupa Mariachi Los Amigos oraz zespół Jose Torres y Salsa Tropical. Artyści rozgrzali gdańszczan rytmami latynoskimi oraz polskimi przebojami z lat 60. w nowych gorących aranżacjach. Na dziesięć minut przed północą życzenia noworoczne złożył mieszkańcom prezydent Gdańska Paweł Adamowicz.